

Sum. Lad os nu ogsaa sige, at Staten maa bygge lidt dyrere — jeg ved for Resten ikke hvorfor, men det kan maaske ikke undgaas —, altsaa lad os lægge $\frac{1}{5}$ til og gaa op til 12,000 Kr. saa vilde der dog være 3,000 Kr. sparede. Det forekommer mig, at naar vi have et dygtigt Finansudvalg og en dygtig og i alt Fald paa Landbrugsomraadet særdeles praktisk Minister, maa der kunne gøres noget for at tage Reb i Sejlene og faa disse kolossale Byggesummer bragte lidt ned. Dersom det kan lykkes saavel ved det her omhandlede som ved fremtidige Byggeforetager, vil jeg tage min Hat af baade for Ministeren og for Finansudvalget.

Landbrugsministeren (*Ole Hansen*):

Det er en gammel Kendsgerning, at naar Staten skal bygge, bygger den dyrt, og jeg skal naturligvis ikke nægte, at det gælder ogsaa, naar vedkommende Bygning sorterer under Landbrugsministeriet. Jeg kan dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at de smaa Byggesummer, som Landbrugsministeriet opstiller, ere Genstand for en langt stærkere Kritik end de hundrede Gange større Byggesummer, andre Ministre stille Forslag om. Det er dog lidt underligt, at et lille Beløb paa godt en halv Snes Tusinde Kr. til et Skovridersted skal kritiseres stærkt, medens Forslag paa en hel eller halvanden Million til et Hospital eller lignende som Regel gaa glat igennem. Det er for saa vidt kun forstaaeligt, som den Slags Smaabevillinger, der her er Tale om, ere lettere at overse for de fleste Medlemmer, idet det er noget, vi alle kende lidt til fra det praktiske Liv.

Det Beløb, der her er Tale om at anvende til en ny Skovriderbolig, 15,000 Kr., er akkurat det samme Beløb, som tidligere har været bevilget til lignende Bygninger, og jeg er dog noget tilbøjelig til at tro, at hverken Bygningsmaterialier eller Arbejdsløn i de senere Aar ere blevne lavere, saaledes at en Nedsættelse af Beløbet af den Grund skulde være berettiget. Imidlertid, naar nu Tegninger og Overslag over Skovridergaarden blive forelagte for vedkommende Udvalg, vil det formentlig let kunne oplyses, om der her er noget at spare, og hvis det viser sig, at der kan spares et eller to Tusinde Kroner, skal jeg naturligvis intet have derimod, men oprigtigt talt tvivler jeg om, at det kan lade sig gøre. Det drejer sig her jo ikke alene om selve Stuebygningen og Udhusene, men ogsaa om Planering af Pladsen, og jeg er

ikke sikker paa, at ikke ogsaa noget af Beløbet skal anvendes til Anlæg og Beplantning. Det maa nu ogsaa tages i Betragtning, at en Privatmand, som vi alle vide, som Regel faar en Del Arbejde udført uden betydelig Udgift, hvorfor han i Regelen kan bygge billigere.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som for øvrigt udtalte sig velvilligt om Forslaget, mente, at Jorden ikke skulde sælges, men at Staten skulde beholde den og mulig gøre et Forsøg med at fæste den ud i mindre Lodder. Det ærede Medlems Tanke maa formentlig være den, at Staten først skulde dele Lodderne og opføre de nødvendige Bygninger og dernæst fæste disse Lodder ud til Landarbejderne. Uden for øvrigt at komme ind paa Spørgsmaalet om Fæste eller Ikke-Fæste skal jeg kun sige, at det vilde neppe være rigtigt at rejse en Debat om et saa omfattende Spørgsmaal under en saa lille Sag som denne, og for øvrigt er det, der her foreslaas, ganske i Overensstemmelse med den Fremgangsmaade, vi tidligere have fulgt, naar der har været Tale om at gøre Forandringer paa dette Omraade. Derimod kan der være god Grund til at undersøge, om selve Skovridergaarden egner sig til Udstykning i mindre Lodder, og derefter, for saa vidt det viser sig at være Tilfældet, at sælge den i mindre Lodder, saa at der kan blive tilvejebragt enkelte mindre Landbrug. Det kan der være Grund til at overveje, og det skal jeg gerne gøre, og jeg skal ogsaa gerne fremme dette, for saa vidt det kan lade sig gøre, og for saa vidt Sagen kan bringes i Orden paa nogenlunde de samme Vilkaar, som hvis den blev solgt under et, altsaa saaledes, at Statskassen ikke lider noget Tab derved.

Det ærede Medlem rettede dernæst et Spørgsmaal til mig angaaende Salg af forskellige Statsejendomme, men da det er et Spørgsmaal, som ikke alene vedrører mig, men ogsaa adskillige andre Ministre, vil det ærede Medlem vist erkende, at det ikke godt kan lade sig gøre for mig at udtale mig bestemt derom ved denne Lejlighed.

J. H. Jensen: Den højtærede Minister syntes ikke at være rigtig glad ved, at vi kritisere hans smaa Byggeforetager, medens vi, naar der kommer store Forslag om halve og hele Millioner, intet have at skulle have sagt. Jeg skal oplyse den højtærede Minister om, at det har sin ganske naturlige og fornuftige Grund, thi naar